

holde sig til det ærede Ministerium, det er jo de Medlemmer, der i sin Tid bragte os ind paa lovlig Grund; vi havde dengang nogen Lovl om, hvorvidt det var gjort rigtig forsvarligt, og hvis det nu viser sig, at der er Noget tilbage at ønske, er det Noget, vi ikke have Ansvar for. Men for det Spørgsmaal, der her foreligger til Afgjørelse, tror jeg ganske vist, at disse Betragtninger maa være uden Betydning. Er det galt, hvad her er gjort, kan det høie Folkething beslutte og kræve denne Servitut tilbage, det kan søge Krigsministeren til at staffe disse Rigdomme ind i Statskassen. Men jeg ser ikke, der er nogen Grund til nu, efterat denne Udbygning er foregaaet eller er i Begreb med at foregaa, og efterat denne Dæmning er kommen istand, at negte Ministeren Ret til at gjøre Grundlaget for hans Kanoner saa godt, som det i og for sig kan blive. Jeg tror, det er ganske urigtigt at negte disse 5,500 Kr., naar der ved Hjælp af dem kan vindes Noget, der bliver noget bedre, end det vilde blive uden dem. Det er mit Synspunkt. Det ærede Medlem for Nørresundby (Suel) har Ret i at tale om, at en Minister har foræret den anden et Fort. Der er her ikke Tale om at forære Andet end noget Fyld og noget Grus, nogle Sten, noget Ler og Sligt. Det er i Virkeligheden intet Fort. Der bliver kun tilveiebragt Mulighed for at danne Grundlaget for et Fort derved, at Opsyldningen finder Sted. Det er Havnevesenet ikke som saadant interesseret i, Havnevesenet kan lige saa godt lægge Fylben paa det ene som paa det andet Sted, og naar det lægger den der, hvor den nu lægges, er det i og for sig et praktisk Sted at lægge den paa. Det ærede Medlem fra Leire (Holstein-Ledreborg) har ingen Grund til at beklage sig over, at jeg betegnede hans Ønske om at faae Batteriet lagt paa Stubben som et subsidiært Standpunkt fra hans Side. Naar det ærede Medlem selv siger, at, naar det skal være, vil han helst have det paa Stubben, saa tror jeg, det er, hvad man i det almindelige Sprog kalder et subsidiært Standpunkt, det vil sige et Standpunkt, man foretrækker, naar man ikke kan føre sit principale Standpunkt igjennem. Jeg har dermed slet ikke negtet, at det ærede Medlem muligen heller vil være fri for Batteriet.

Holstein-Ledreborg: Jeg vil kun konstatere, at den ærede Ordfører nu her har bekendt, at der mulig er noget Ukonstitutionelt i, hvad der nu er fket. (Afbrydelse af Ordføreren). Den ærede Ordfører sagde, at det kunde godt være. Den ærede Ordfører siger: Vi kunne ikke se den Sag klart; der skal ophyses en Masse, for at vi kunne se den rigtigt — men desuagtet skulle vi stemme for den. For lidt siden i Spørgsmaalet

om Stokkeby Noer sagde han, at han saae ikke klart i Sagen, og derfor stemte han imod den; men nu er der en Sag, som den ærede Ordfører heller ikke kan se klart i, og dog siger han, at han vil stemme for den. Jeg synes, at den ærede Ordfører skulde anskaffe sig et Princip, og da helst det, at han stemmer mod alt det, han ikke kan se klart i, men ikke saaledes dele det halvt. Nei, netop dette, at den ærede Ordfører er nødt til at indrømme, at det er ukonstitutionelt . . . (Modsigelse af Ordføreren), eller mulig ukonstitutionelt, og at han ikke er istand til at oplyse, hvorledes det forholdes sig, og at han ikke ser klart deri — netop dette er en særlig Opfordring til at stemme imod Sagen, for at Statsrevisionen kan faae fat i den og oplyse den. Hæve vi derimod stemt for den, er Statsrevisionen egentlig affaaeren fra at tage fat paa den og oplyse Noget om den. Den ærede Ordfører har argumenteret for at stemme mod Sagen; at han desuagtet stemmer for den, tvivler jeg ikke om.

Scavenius: Jeg tillader mig at gjøre det ærede Medlem (Holstein-Ledreborg) opmærksom paa, at Statsrevisionen ikke under nogen Omstændighed kan faae under sin Bedømmelse den Overenskomst, som er sluttet mellem den høitærede Krigsminister og den høitærede Indenrigsminister. Dernæst vil jeg gjøre den Bemærkning, at vel er det sandt, at ved de Landdammer, som Indenrigsministeriet eller Havnevesenet under dette Tilsyn tænker at foretage i Ralsbrænderibugten, vil der kunne fremkomme meget betydelige Værdier, men det giver et aldeles feilt Billede af Sagen, naar man kun omtaler de Værdier, der kunne fremkomme engang i Tiden, og ikke samtidig de meget betydelige Bekostninger, som ville løbe op til flere Millioner, der ville medgaa til at bringe disse Arealer i brugelig Tilstand.

Holstein-Ledreborg: Jeg vil i Mod sætning til den ærede sidste Taler (Scavenius) sige, at Statsrevisionen ikke blot kan komme til, men endog slet ikke kan undgaa at komme til at undersøge dette Spørgsmaal; den bliver nødt til, naar vi stemme imod denne Sag og med den Motivering, som her er givet med Hensyn til den Transaktion, som har fundet Sted, at tage hele dette Spørgsmaal under Overveielse og undersøge, om der er disponeret, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade.

Suel: Naar man, som den ærede Ordfører, har erkjendt, at de Arealer, der ville fremkomme i Ralsbrænderibugten, ere meget værdifulde, og man tillige erkjender, at de tilhøre ikke Havne-